

6.1 SEGMENTY PRÁVNÍ ODPOVĚDNOSTI VE SPORTU

ÚVOD K ODPOVĚDNOSTI

Sportovci profesionálové na základě jakékoliv smlouvy, **sportovci amatéři**, sportovní činovníci, **trenéři**, maséři, lékaři, agenti sportovců, pořadatelé jako osoby fyzické stejně tak jako **sportovní kluby jako právnické osoby** jsou **odpovědné** za spoustu činností.

Úraz, cestování, ubytování, odpovědnost za svěřenou osobu, poškození práv, provozování sportovišť, areálů, pořádání turnajů, utkání, tréninků a mnoho dalších oblastí ve sportovním prostředí může přivést zodpovědnou osobu až na životní dno.

ObčZ přinesl do této oblasti v roce 2014 i **osobní odpovědnost statutárních orgánů**, kdy členové statutárního orgánu ručí celým svým majetkem za manažerské rozhodnutí. O tom všem bude tato „odpovědnostní“ kapitola, ke které přistupuji s plnou odpovědností...

Každý den se tisíce sportovců a jejich vedoucích, žáků škol a jejich učitelů vydávají vstříc **nástrahám a nebezpečím** vyplývajících z těchto činností. **Právní úprava odpovědnosti** spojené se sportem je většinou regulována **shodnými předpisy** vydávanými jak pro oblast **školské tělesné výchovy**, tak pro oblast **spolkově provozovaného sportu**.

Je to úděl pedagoga. Stačí málo a stojí před soudem. Případů jsou stovky a případ učitelky, která se vrhla do nezajištěné studny, aby zachránila dva žáky nebo smrtelný úraz způsobený pádem branky připomněly, **na jak tenkém ledě** se pedagogové pohybují. Učitelka se stala hrdinkou, i když stačilo málo a mohla mít na krku stíhání kvůli ohrožení bezpečnosti dětí. Mladému žákovi školy však již život nikdo nevrátí a vyšetřující orgány a soudy budou mít již jen smutnou povinnost nalézt a potrestat zodpovědnou osobu a následně vynést trest.

A právě v těchto případech se jedná o **komplex odpovědností** spojených jak s **výkonem samotné činnosti a dozorem (dohledem)**, tak s odpovědností za **dodržení předpisů od zdravotní způsobilosti až po odpovědnost za svěřené prostory, sportovní nářadí a materiál**. Obzvláště **tělocvikáři** jsou neustále jednou nohou v **kriminále**, jak často připomíná MŠMT. Někteří pedagogové si stěžují, že eliminovat **veškerá rizika nelze a žádný předpis nemůže počítat se všemi situacemi**, do kterých se mohou děti a sportovci dostat.

Jak zajišťovat bezpečnost, je popsáno například v **zákonech, vyhláškách** a v souvisejících státních normách včetně **metodických pokynů**. Bezpečnost se ve školách nyní řeší tak, že **ředitel každého zaměstnance poučí** o jeho povinnostech a odpovědnosti. Školy mají mít připravený **preventivní program a vypracované postupy**. Pedagog pak má za úkol **analyzovat** všechny rizikové podněty, **odstranit** je a **poučit** žáky o bezpečnosti. Odpovědnost je velká, ale jde především o svěřené žáky a sportovce. Musí se posoudit, zda dotčené osoby **učinily všechno**, aby byly **zajištěny bezpečnost a ochrana zdraví**.

Nejhorší je postavení tělocvikářů a trenérů, v jejichž hodinách je riziko úrazu největší. Situaci učitelů ztížil v roce 2012 **Nejvyšší soud verdiktem**, podle něhož jen **poučení o bezpečnosti nestačí**. Týkal se případu chlapce, který přišel na minigolfovém hřišti o oko. Žáci **byli poučeni** o bezpečnosti, například že nemají zvedat hůl vysoko, mají dodržovat bezpečnou vzdálenost a nevstupovat do dráhy míčku. Na padesát dětí dohlížely tři učitelky, poblíž byly dvě zdravotnice. Učitelky jim ukázaly, jak minigolf hrát, pak procházely kolem skupinek žáků u jamek. Žák ale **při máchnutí holí trefil spolužáka do oka** a trvale jej poškodil. Žák sice kamaráda vyzval, aby odstoupil, ale ten se nevzdálil dostatečně.

Dva soudy nižší instance se zastaly školy, ale **Nejvyšší soud** jejich rozsudky **zrušil** s tím, že **učitelé měli střídání u jamek lépe zorganizovat, děti lépe připravit na hru**, kterou neznaly, a věnovat **vyšší pozornost dětem u jamek**, kde bylo třeba silnějšího odpalu.

Česká školní inspekce **prověřuje** bezpečnostní opatření ve školách a dodržování ostatních předpisů **rutinně** při běžných kontrolách. Pokud dojde k úrazu nebo jinému incidentu, musí rovněž **vyrazit na kontrolu**. Inspekce v protokolu **popíše**, které předpisy a jak byly porušeny. Inspektoři pak mohou udělit **postihy** od **pokut** přes návrh na **odvolání ředitele** po návrh na **vymazání školy** ze školského rejstříku. To už jsou krajní opatření, která bývají většinou výsledkem soustavného porušování různých předpisů. Protokol má k dispozici i **zřizovatel**, který může ředitele **připravit o odměny**. S protokolem může pracovat i státní správa i orgány činné v trestním řízení.

Novodobé koncepce vztahu sportu a práva se pod tlakem početního **nárůstu** sportovních subjektů, **komercializace** a **internacionalizace**, začínají naplno rozvíjet až na začátku 20. století. Stejně jako dávno předtím (i dlouho potom) byly základní sledovanou oblastí **úrazy vzniklé při sportovním zápolení**. Ač se **různých teorií vyrojila od té doby spousta**, jasně vyhraněný názor na obecnou úpravu právní odpovědnosti za sportovní úrazy způsobené při výkonu sportovní činnosti, který by přijala široká veřejnost, se najít **nepodařilo**.

Shoda panuje v zásadě pouze v tom, že **beztrestnost nelze vztáhnout na všechny případy** sportovních aktivit. Rozkol už ovšem nastává při **stanovení hranic**, kdy sportovní úraz právní postih **zakládá**, a kdy **nikoliv**. Různé podmínky určení těchto hranic tak formulují autoři sportovně právní literatury i jednotlivá rozhodnutí soudů.

Odpovědnost sportovních subjektů však nevyplývá pouze z **obecně právních norem**, ale též z **uzavřených smluv** a **norem interní povahy**.

SEGMENTY PRÁVNÍ ODPOVĚDNOSTI VE SPORTU

Oblast organizovaného sportu a tělovýchovy, je rozložena **do třech mezi s sebou prolínajících provozních segmentů** (bez pořadí jejich důležitosti) a to:

a) Školní tělovýchova a sport

Účast je zde založena na tzv. **zákonné povinnosti**, jako součást výchovně vzdělávacího systému, a protože děti a mládež naplňují vedle své nezletilosti také kategorii tzv. **”krátkodobě svěřených osob”**, je tento segment podroben poměrně **přísné právní regulaci**, jak to ostatně, vedle **školského zákona**, vyplývá také z **Metodických pokynů MŠMT ČR k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví žáků** a k **zabezpečování provozu a údržby** ve sportovních **zařízeních**, **dětských hřištích** a v **tělocvičnách**.

Tato metodická informace doporučuje postupy, které mají vést **k zajištění prevence ochrany zdraví a bezpečnosti** a dále při **užívání zařízení** na sportovištích. Ministerstvo je kromě školských zařízení **nepřímo adresuje i spolkům** vyvíjejícím činnost v oblasti sportu a jiných pohybových aktivit, provozovatelům všech podobných zařízení i jejich statutárním zástupcům. Mimo jiné se zde stanoví požadavky na vlastnosti **používaných náradí**, manipulaci s nimi, jejich údržbu, povinnosti, které je třeba zabezpečit pro provozování **bezpečné hrací plochy** i povinnosti provozovatele sportovních zařízení. U každého sportovního areálu by rovněž neměl chybět zřetelně vyvěšený **návštěvní a provozní řád**.

b) Spolkově organizovaný sport a tělovýchova

Je segment determinovaný už podle znělky jen pro **spolky**, což jsou zpravidla **kluby, jednoty a svazy**, a to na podkladě zvláštní kategorie “**dobrovolného členství**”, které se stává výchozím instrumentem (podle zákona a stanov) nejen **k účasti na sportovní činnosti** vlastního členského spolku, ale také **k účasti na řízení tohoto spolku** (právo být volen do orgánů spolku a právo volit jiné do orgánů spolku apod.).

Cílem zde tedy **není dosahovat zisku** (byť i legálně může být dosažen, a také je často dosahován), ale primárně je spolkově organizovaný sport směřován (také za asistence tzv. členských příspěvků) **k uspokojování nemajetkových sportovních zájmů** svých vlastních členů, které pak jsou v hierarchii sportovních soutěží zpravidla na úrovni sportovního svazu, u části z nich selektovány do **výběru talentů** a následně **reprezentace**, kde se již dostávají majetkové – profesionální – zájmy, **za podpory z veřejných rozpočtů**.

c) Komerčně provozovaný sport

Je vlastně soukromě provozovanou **úplatnou službou** v expozici **poptávky a nabídky** a v relaci **poskytovatel služby a klient**. Samozřejmě pod vlivem a tíhou takových zákonů, jako je např. **zákon na ochranu spotřebitele** apod. I z těchto důvodů je tento segment **podroben** především režimu **zákona o obchodních korporacích**, zejména pak dále režimu **živnostenského zákona** a s ním souvisejících podzákoných předpisů.

Jimi jsou kladeny relativně **přísné limity** i na tzv. **odbornou způsobilost** poskytovatelů sportovních služeb, jakož i na **výkon** těchto sportovních služeb, které podle své povahy jsou buď **volnými živnostmi** (např. organizování soutěží) nebo **vázanými živnostmi** (např. poskytování **placených TV služeb** nebo provozování TVZ) či dokonce **koncesovanými živnostmi** (týká se jen motorsportu, sportovního letectví a sportovní střelby).

Oblast tzv. “**profesionálního sportu**” je specifická tím, že ten, kdo hodlá vykonávat osobně **vlastní sportovní činnost/výkon**, zpravidla ve sportovní soutěži, za předem (s pořadatelem) sjednanou nebo přislíbenou **úplatu/odměnu**, **nepotřebuje** k tomu žádné předem státní přivolení nebo **živnostenské oprávnění**. Ten kdo (ať fyzická či právnická osoba) však hodlá **najímat** či jinak **organizovat sportovní program / produkci pro jiné sportující osoby**, potřebuje k takové smluvní činnosti (nejen pro účely legality) **příslušné živnostenské oprávnění**.

POVINNOSTI SEGMENTŮ ŠKOLNÍHO A ORGANIZOVANÉHO SPORTU, které **směřují** svojí nabídkou **vůči veřejnosti**:

Každý z nás, tedy i **spolek**, je povinen si při své činnosti počínat tak, aby **nedocházelo ke škodám nebo k ohrožení zdraví či života**, a to na principu tzv. **generální prevence**, jak je vymezena již zmíněným **§ 2900 ObčZ**, a to pod tíhou civilní i trestní sankce za nedodržení této prevence.

Každé **sportoviště** nebo **sportovní areál** (ostatně jako každá jiná veřejná stavba) mohou být provozovány jen k tomu **konkrétnímu účelu**, pro které byly příslušným stavebním úřadem **povoleny, resp. kolaudovány**. V této souvislosti, pokud jde „o neobtěžující provoz hřiště“, také vlastník sportoviště nebo sportovního areálu musí dbát **protiimisních** opatření, jak jsou postavena na znění zákona.

Každé **kolaudované hřiště** musí být ve smyslu § 7 e) zákona č.115/2001 Sb. o podpoře sportu, na viditelném místě, opatřeno tzv. **Návštěvním řádem** (nezaměňovat s Provozním řádem), který vydává, **vlastník** zařízení nebo **s jeho souhlasem provozovatel** zařízení (je-li od vlastníka odlišný).

Hygienická pravidla (pro organizované soustředování osob nebo pro provoz hřišť) jsou zpravidla vymezena **dvojnásobem**, jak to předpokládá **Zákon o ochraně veřejného zdraví č. 258/2000 Sb.**

Pokud jde o **soustředění dětí a mládeže**, tak ze zákona vyplývá (§§ 12 a 13) **závaznost** i pro sportovní kluby a svazy, pokud organizují soustředění. Bližší podmínky „soustředění“ pak vymezuje **prováděcí vyhláška č. 106/2001 Sb.**, a to, pokud jde o uzavřené prostory v kompozici s další prováděcí vyhláškou **č. 410/2005 Sb.**

Poznámka. Je potřebné varovat před tím, že by případná (i “dobře míněná”) **dohoda** mezi svazem / klubem a **rodiči**, mohla (sama o sobě) **vyloučit splnění zákonných podmínek** pro provoz sportovního soustředění, a docílit tak náhradní legalitu jeho provozu. **V žádném případě!**

Jedinou možnost lze spatřovat ve znění § 14 citovaného zákona, kde je deklarováno, že: *„výjimky z hygienických požadavků je možné povolit, jen pokud tím nebude ohrožena ochrana veřejného zdraví.“* O povolení výjimky rozhoduje **na žádost** orgán ochrany veřejného zdraví, tedy příslušná **hygienická stanice**.

Z opatrnosti je nutné ještě dodat, že **pokud by spolek hodlal** sportovní soustředění provozovat „**komerčně**“ resp. pokud by toto sportovní soustředění bylo **určeno i pro nečleny** spolku / klienty (byť v počtu minimálním), pak pro takový provoz by musel být spolek také **nositelem** příslušného **živnostenského oprávnění** (volné sportovní živnost).

Všechna otevřená písková hřiště pak podléhají **hygienickému dohledu**, a to na pozadí velmi **specifické vyhlášky č. 238/2011 Sb.**, která mj. stanoví **hygienické limity písku** pro všechna venkovní hřiště.

Každý **spolek právně odpovídá** (pod svým názvem) **za svoji činnost**, a tedy i za svoje „**autorizované**“ **členy**, jako jsou např. **trenéři, organizátoři nebo pořadatelé**, pokud byli klubem **pověřeni** vykonávat v rámci spolku (byť i pro veřejnost) tyto funkce / činnosti, a pokud z jejich strany došlo k jejich **porušení**. Až případně svazem / klubem **zaplacenou náhradu škody** (poškozenému), pak teprve může spolek proti svému trenérovi **uplatňovat** tzv. **regresní nárok**.

ZÁKLADNÍ OBECNÁ PRAVIDLA PRO SEGMENTY ORGANIZOVANÉHO SPORTU

I když **spolkový sport není státem** (viz zákon č.115/2001 Sb. o podpoře sportu) detailně **regulován**, zrovna tak **jako svazová pravidla** pro jednotlivé sportovní odvětví, tak právě **pro nedostatek této regulace**, musí každý spolek svoje **vlastní pravidla** vytvářet na podkladě vesměs **“roztroušených“** obecných pravidel”, jak jsou výbavou především již zmiňovaného ObčZ a také s vědomím ústavně garantované sdružovací svobody podle LZPS a dalších zákonů.

Exekutivní orgány (výbory a statutární zástupci) spolku musí vlastní sportovní činnost spolku a jeho provozy s tím spojené podrobně **vymezit instrukcemi**, a to v podobě **směrnic nebo řádů**, a zajistit nejen jejich **publikaci** uvnitř spolku, ale také jejich **uplatňování a realizaci** v běžné praxi.

Základní **pravidla pro segmenty** organizovaného sportu **rozdělujeme** do **dvou bloků**:

a) Pravidla pro výkon sportovní činnosti

Organizovat **činnost** v rámci spolku a pod jeho **jménem** a **odpovědností** mohou jen ty **osoby** (jako jsou trenéři, cvičitelé, komisaři, lektoři, rozhodčí, pořadatelé a další sportovní personál), které byly **autorizovány / licencovány** v příslušném sportovním odvětví / disciplině alespoň **na úrovni sportovního svazu** (viz průkazy trenérů apod. – v případě **absolventů VŠ tělovýchovného směru** postačí **VŠ diplom bez dalšího**, leda by konkrétní sportovní provoz vyžadoval nějakou **speciální licenci**).

Takto autorizované **osoby**, pokud byly ze strany spolku určeny k organizování jeho sportovní činnosti / programu, jsou **povinny především dodržovat tzv. sportovní pravidla**, která jsou závazná nejen pro sportovní **soutěž**, ale i **trénink, běžná cvičení i soustředění** v úměře pro cvičené **osoby** a jejich **skupiny** (jako jsou žactvo, dorost, senioři, veteráni, osoby se zdravotním postižením, sportovní “začátečníci”).

Pokud by i **došlo ke vzniku škody** (na **zdraví** nebo **majetku**) při takto organizované sportovní činnosti spolku, tak ony určené osoby **přímo neodpovídají** poškozenému (leda by šlo o exces), ale **přímou odpovědnost** má samozřejmě **spolek samotný** (pro případ skutečného zavinění má sice spolek právo na tzv. **regres vůči vlastní určené osobě**, ale až **následně** co spolek uspokojí nároky poškozeného).

Povinností každého spolku je předem **vymezit** (zveřejnit) tzv. **statusové podmínky**, za kterých se může **vlastní členstvo**, popř. i (pozvaná) **veřejnost**, zúčastnit spolkové sportovní činnosti (**průkaz zdravotního stavu**, předepsaná sportovní **výstroj** a **výzbroj** apod.), resp. kdy tato účast bude vždy **vyloučena** (např. pro **delikty** výtržnictví nebo opilství definované TZ č. 40/2009 Sb. – viz také **Návštěvní řád** apod.).

Nastane-li **sportovní úraz**, bez ohledu na to, zda z nějaké viny nebo porušením práva, anebo jen jako **nikým nezaviněný** výsledek sportovního zápolení / nešikovnosti, i tak je nutné vždy ihned nejen **zajistit odbornou první pomoc zraněnému / poškozenému**, ale také **sepsání tzv. záznamu o úrazu**, který je **prvotním dokladem** jak pro následné režimy veřejného zdravotního pojištění, tak pro všechny formy soukromého – úrazového / odpovědnostního / životního – **pojištění**. Pro případ **sporu** také důkazem v řízení před soudem. Každý spolek by také měl vést stálou **časovou evidenci** všech sportovních **úrazů**, které vznikly v jeho provozu, také pro účely případného **metodického školení** svého určeného personálu.

Každý spolek (svaz / klub) musí mít **úplný přehled** o svých **určených osobách**, jejich **odborné způsobilosti**, kterou musí potvrdit, jinak jim nemohl být spolkem svěřen **výkon funkce** trenéra, cvičitele, rozhodčího apod. Není-li tomu tak, pak se každý spolek vystavuje vážným “budoucím potížím”, a to na hranici **zpochybnění legality** vlastní spolkové činnosti.

Spolek, který hrubě **vybočí** nejen z **parametrů** svých vlastních **stanov** a **řádů**, ale vůbec z **obecných povinností** českého právního řádu může být, v relaci zákona č. **89/2012 Sb.** ObčZ -

§ 268 - rozhodnutím soudu **zrušen**, když od 1. 1. 2012 také na každý spolek **dopadá** nový zákon č. **418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob**.

K nové úpravě posuzování „**zdravotní způsobilosti** k tělesné výchově a sportu“ podle § **51** zákona č. **373/2011 Sb. o specifických zdravotních službách** účinného od 1. 4. 2012 a k vyhlášce **391/2013 Sb. o zdravotní způsobilosti k tělesné výchově a sportu** účinné od 31. 12. 2013 je podrobně pojednáno v kapitolách **1.4.5 a 1.4.6**.

I když **povinnost a odpovědnost o zjištění stavu** zdravotní způsobilosti primárně dopadá na **zájemce** o jím zvolený soukromě organizovaný sport, tak provozovatel a pořadatel **soukromě organizovaného sportu** (klub / svaz) **není tím nijak zbaven svoji odpovědnosti**, přesvědčit se, že zdravotní způsobilost zájemce (sportovce) byla odborně pro tento účel potvrzena příslušným zdravotním zařízením / poskytovatelem zdravotní služby.

V „**soutěžním sportu**“ je tato záležitost zpravidla stanovena jako podmínka **Soutěžního** (svazového) **řádu**, a to v povinnosti (sportovce, resp. jeho klubu) **předkládat** časově platné lékařské potvrzení o zdravotní prohlídce, bez které není sportovec rozhodčím připuštěn do hry nebo soutěže.

V „**mimo soutěžním prostředí**“, tedy zejména výlučně na úrovni klubové přípravy, soustředění, tréninku **není vždy** této problematice věnována náležitá **pozornost**, ač zde také dochází zpravidla dokonce k větší **zdravotní zátěži** sportovce, která by měla také plně korespondovat **odborně ověřené** jeho zdravotní způsobilosti (statisticky zde také dochází při tréninku k větší úrazovosti, než v samotné soutěži).

Státem organizované a uložené (plně nebo zčásti hrazené z veřejného zdravotní pojištění) **preventivní zdravotní prohlídky** dětí, mládeže a dospělých ve smyslu § 29/5 zákona č. **48/1997 Sb.** s bližším jejich vymezením v prováděcí **vyhlášce č. 3/2010 Sb.**, mají za cíl „**včas zjistit** případné ohrožení zdraví a tak stanovit následný **léčebný režim**“ – nejsou tedy zjištěním zdravotní způsobilosti pro sport, byť jsou v některých klubech akceptovány jako „spolehlivý“ **doklad pro účast** v tzv. rekreačních formách sportu (dokonce i v některých školách pro účast žactva v předmětu tělesná výchova).

V rámci tzv. **zdravotních reforem** již byly schváleny nejméně **tři „zdravotní“ zákony**, které nabyly účinnosti dnem 1. 4. 2012 (k tomu datu také skončila platnost „letitého“ zákona č. 20/1966 Sb. o péči o zdraví lidu). Zákon č.373/2011 Sb. o specifických zdravotnických službách ve svém § 51 pod názvem „Posuzování zdravotní způsobilosti ke vzdělávání, k tělesné výchově a sportu“ **vymezuje, který poskytovatel** zdravotní služby / odbornosti / **je příslušný k posuzování tzv. zdravotní způsobilosti**. (viz 1.4.5 a 1.4.6)

b) Pravidla pro provoz sportovních zařízení či jeho užití

V úvodu je vhodné zmínit, že **všechna sportovní zařízení / sportoviště**, ať krytá nebo otevřená, jsou v zásadě **stavbami ve smyslu stavebního zákona** (nemusí jimi však být ve smyslu soukromého práva), a proto jejich legální **existence i provoz** mohou primárně vyplývat jen z **kolaudačního rozhodnutí** nebo **souhlasu**, který určuje, k jakému účelu mohou být převážně užívána a provozována. Zapomíná se, že zákon č.115/2001 Sb. o podpoře sportu definuje **i pozemek jako sportovní zařízení**, je-li užíván pro sportovní účely.

V této souvislosti je nutné **upozornit**, že některé sportovní **svazy** provádějí tzv. **sportovní kolaudaci / licenci** (licenční řízení např. pro profesionální fotbal), jako podmínku **schválení** daného sportoviště pro konání sportovní soutěže, přičemž tuto sportovní / svazovou kolaudaci **nelze nijak zaměňovat s kolaudací** podle stavebního zákona.

Většina sportovišť, ať krytých nebo otevřených, zpravidla naplňuje definici tzv. **veřejného shromaždiště osob** (tj. nejméně pro 200 a více osob), a proto takové sportoviště musí být na více viditelných místech také **opatřeno návěstími** pro tzv. **tísňová volání** – Policie, Hasiči, Zdravotní služba, Havarijní služby (kanalizace, voda, plyn, EP).

Provozním řádem nelze sportovní zařízení / sportoviště **zužovat** pouze na sportovní nebo hrací plochu, ale je **nezbytné** takové sportovní zařízení vymezit i jeho **dalšími sektory**, jako jsou např. **šatny, hygienická zařízení, jiné klubovní místnosti**, ale i tzv. veřejně **přístupné prostory** (např. galerie, tribuny), dále **přístupové cesty**, resp. **odstavné plochy**, a současně určit režim a podmínky způsobu jejich užití.

Naopak tzv. **Návštěvním řádem** je **vlastník / provozovatel** zařízení povinen vymezit svoje **pořadatelská oprávnění** vůči všem **návštěvníkům**, a to až do takřkajíc “úrovně jeho práva” **požádat o intervenční zásah** Policie ČR přímo v zařízení. V tomto smyslu by pak Návštěvní řád měl také obsahovat systémová **opatření** k určení, za jakých **podmínek** mohou být daná sportoviště **provozována**, a v jakém **rozsahu**, a za jakých **podmínek**, budou přístupna pro **vlastní členstvo**, pro **cizí osoby** (tím jsou zpravidla míněni nájemci), tak i pro případnou (např. diváckou) **veřejnost**.

Některá **riziková sportovní zařízení** (lyžařské vleky, koupaliště, bazény, zimní stadiony apod.) podléhají **zvláštnímu pravidelnému** – státem řízenému – technickému, hygienickému, inspekčnímu **dohledu**, dozoru, **revizím** a **zkouškám**. To samé pak platí i pro všechna **rozvodná zařízení** (včetně kotlů a hromosvodů).

Vybavení sportovních zařízení (ve smyslu náradí / náčiní, technické pomůcky pro vymezení sportoviště nebo jeho trasy, ať pevně spojených se stavbou nebo tzv. přenosných / mobilních) **musí** být také **podrobeno** pravidelným odborným **prohlídkám**, revizím nebo **přezkušování** bezpečnosti jejich (dalšího) užití nebo povinného vyřazení.

Je **nutné připomenout**, abychom vyloučili případná nedorozumění, že v organizovaném sportu **NEPALTÍ** (pro účely **zbavení odpovědnosti** jeho provozovatele / pořadatele), že když hráč **podepíše**, že startuje “**na vlastní nebezpečí**” (bez současně předloženého odborného lékařského potvrzení), tak pokud by během hry „šel do eskalace či dokonce do exitu”, že provozovatel / pořadatel **UNIKNE** z odpovědnosti. **To je právně vyloučeno!**